

આજે તાજ પેલેસ હોટેલમાં સવારથી જ ચહલપહલ હતી. ક્રિસ્ટલ રૂમ ખોલી નખાયો હતો. ખુરશીઓ પર સાટિનનાં કવર્સ, એના પર મોટી મોટી બો લગાવીને ગોળ ટેબલોની આજુબાજુ ગોઠવી દેવાઈ હતી.

કાર્યક્રમ તો સાંજે સાડા સાત વાગ્યે હતો, પણ તૈયારી સવારે અગિયાર વાગ્યાથી શરૂ થઈ ગઈ હતી. સામાન્ય રીતે આ બધું કામ ઇવેન્ટ મેનેજમેન્ટ અને ફૂડ-બેવેરેજિઝ ડિપાર્ટમેન્ટનું હતું. તાજ હોટેલમાં આવી પાર્ટી રોજ થતી રહેતી. એમના માટે આવી પાર્ટી બહુ નવાઈની વાત ન હોય, તેમ છતાં આજે જનરલ મેનેજર જાતે બધી વ્યવસ્થા ચેક કરવા આવ્યા હતા.

તાજના જનરલ મેનેજર એસ. શ્રીધરન ક્રિસ્ટલ રૂમની વચ્ચેવચ્ચે ઊભા રહીને જાતે સૂચના આપતા હતા. ટેબલ્સનાં અલાઈનમેન્ટ જોઈ રહ્યા હતા. એકેએક ખુરશી પર લગાવેલી બો પરફેક્ટલી સેટ થયા છે કે નહીં એ એમણે જાતે ચેક કર્યું. બધી જ ખુરશીઓમાં ઑફ વ્હાઈટ બો લગાડી હતી, જ્યારે બે ખુરશીઓ રેડ બોથી સજાવવામાં આવી હતી. એકમાં મહિમા જયસિંહ બેસવાનાં હતાં, જ્યારે બીજી આજના કાર્યક્રમમાં હાજર રહેનારા એક બીજા ખાસ મહેમાન માટે ગોઠવાઈ હતી! એ મહેમાન કોણ હતા એની કોઈને ખબર નહોતી! ચીફ શેફ ટ્રોલીમાં બધું જ ખાવાનું લઈને આવ્યા. એકેએક વાનગી શ્રીધરને જાતે ચાખી...

આમ તો દરેક ડિપાર્ટમેન્ટ પોતાનું કામ પરફેક્ટલી કરતો રહેતો. કોઈએ કોઈના કામમાં દખલ દેવાની, તપાસ કરવાની કે ચેક કરવાની જરૂર જ નહોતી... તેમ છતાં આજે આઈટીસી કંપનીના ડિરેક્ટર અને બોર્ડ મેમ્બરના વારાફરતી ફોન આવ્યા હતા. શ્રીધરને આજની પાર્ટી પરફેક્ટલી સચવાઈ જાય એ માટે જાતજાતની સૂચનાઓ આપવામાં આવી હતી.

કારણ એક જ હતું - આજની પાર્ટીમાં મહિમા જયસિંહ જાતે આવવાનાં હતાં. મહિમા જયસિંહ માત્ર મુંબઈ જ નહીં, નેશનલ અખબારો માટે પેજ-૩ પર્સનાલિટી હતાં.

એ ભાગ્યે જ કોઈ જાહેર ફંક્શનમાં હાજરી આપતાં. કમિટીની મીટિંગ, જરૂરી અધિવેશનો, સેમિનાર કે બીજી દરેક કામની જગ્યાએ મહિમા જયસિંહ ન હોય એવું ન બને... અને પાર્ટી કે એવોર્ડ સમારંભોમાં મહિમા જયસિંહની હાજરી બહુ જ ખાસ પ્રસંગ બની રહેતી!

આટઆટલાં એસોસિયેશન્સ, કલબ્સ અને બીજી અનેક જગ્યાઓએ મહિમા જયસિંહ છુટ્ટે હાથે દાન કરતાં. કેટલાય વિદ્યાર્થીઓને ભણાવતાં. કેટલાય વિધવા આશ્રમો, અનાથ આશ્રમો અને સ્કૂલ્સમાં મહિમા જયસિંહની સહીવાળા ચેક દર મહિને પહોંચી જતા. છતાંય વારંવારની વિનંતીઓ, અનેક આમંત્રણો છતાં મહિમા જયસિંહે આજ સુધી કોઈ એસોસિયેશન, કોઈ કલબ કે કોઈ સંગઠનમાં એક પણ પદ સ્વીકાર્યું નહોતું. એટલી હદ સુધી કે સરકારે એમને મેમ્બર ઑફ પાર્લમેન્ટ બનવાનું આમંત્રણ આપ્યું એ પણ એમણે સવિનય નકાર્યું હતું!

પોતાના હાથે કોઈને એવોર્ડ આપવો, માનપત્ર આપવું કે શાલ ઓઢાડવાની પ્રવૃત્તિ પણ એ સ્પષ્ટ રીતે નકારી દેતાં. કાર્યક્રમમાં હાજર રહેવું - બસ! એ સિવાય એ ભાગ્યે જ એવું કશું પણ કરતાં, જેનાથી એમની હાજરીની નોંધ વરતાય. તેમ છતાં એમની હાજરી માત્ર કોઈ પણ જાહેર સમારંભ માટે એટલું મોટું સન્માન બની જતી કે એમને બોલાવવા, હાજર રાખવા મોટા મોટા લોકો અને સંસ્થાઓ લગભગ કરગરવાની હદ સુધી આવી જતાં.

મહિમા જયસિંહની એક બીજી વાત એમના વ્યક્તિત્વને ખૂબ જ રસપ્રદ બનાવતી. એ ક્યારેય, કોઈ સમારંભમાં ભાષણ કરવાનું કે કશું જ બોલવાનું સ્વીકારતાં નહીં! રિબન કાપવી, દીપ પ્રગટાવવો, ફૂલો સ્વીકારવા, સન્માનપત્ર કે શાલ સ્વીકારવી... આવી કોઈ પણ બાબત માટે એ પહેલેથી જ સ્પષ્ટ ના કહી દેતાં. એમના સેક્રેટરી કમ પર્સનલ આસિસ્ટન્ટ ગોપાલબાબુના હસ્તાક્ષરવાળો પત્ર કોઈ આમંત્રણ સ્વીકારે કે તરત જ લાગતી-વળગતી વ્યક્તિઓ સુધી પહોંચી જતો, જેમાં આ બધી સૂચનાઓની સાથે એ કેટલી મિનિટ હાજરી આપશે... કોને કોને હાજર રાખવા અને કોને કોને ગેરહાજર રાખવા એ અંગેની કોઈ ગેરસમજ વગરની લેખિત સૂચનાઓ અપાઈ જતી.

મુખ્યમંત્રી, મિનિસ્ટર્સની સાથે પણ જો કાર્યક્રમમાં હાજરી આપવાની હોય તો મહિમા જયસિંહ પોતાની હાજરીની મિનિટ પહેલેથી જ સ્પષ્ટ કરી દેતાં. ઘણી વાર તો એવું બનતું કે મહિમા જયસિંહની હાજરી હોય અને મુખ્યમંત્રી મોડું કરે તો કાર્યક્રમ શરૂ કરી દેવો પડતો! એમની હાજરી માત્ર પ્રેસ અને મીડિયા માટે ઉજાણી બની રહેતી. ફ્લેશ લાઇટ અને વિડિયો કેમેરાઝ માટે મહિમા જયસિંહનું ઉપસ્થિત હોવું એટલી મોટી ઘટના બની રહેતી કે એમની સાથે હાજર મહત્ત્વની વ્યક્તિઓને ક્યારેક અવગણવાની લાગણી થતી.

૨૬/૧૧ની ઘટના પછી આજે તાજમાં પહેલી વાર કોઈ આટલી બધી વી.વી.આઇ.પી. વ્યક્તિ પધારી રહી હતી. સિક્યોરિટીનાં બધાં જ પાસાં વારંવાર ચકાસાઈ ગયાં હતાં. શ્રીધરને વ્યવસ્થાની પૂરેપૂરી કાળજી લીધી હતી.

તેમ છતાં ડાયમંડ એસોસિયેશનના સભ્યો મનોમન ફફડતા હતા. મહિમા જયસિંહને ક્યારે કઈ વાતમાં વાંધો પડે એ કળવું અઘરું હતું.

મહિમા જયસિંહનો મૂડ ક્યારે બદલાઈ જાય એની ભાગ્યે જ કોઈને ખબર પડતી. એ બને ત્યાં સુધી સૌને મદદ કરતાં. કોઈ સાથે બગાડતાં નહીં અને જો કોઈ એમને નડી જાય તો માણસની કારકિર્દીનાં બધાં જ વર્ષો મહિમા જયસિંહના એક જ ફટકામાં પૂરાં થઈ જતાં. માત્ર ભારતની જ નહીં, દેશ-વિદેશના કોર્પોરેટ માર્કેટમાં આવા દાખલા મોજૂદ હતા. મહિમા ખૂબ ગણતરીબાજ હતી. બિઝનેસ કરવામાં એના જેવું મગજ અને બુદ્ધિ ભાગ્યે જ કોઈ પાસે હોય અને એમાંય સ્ત્રી તરીકે એકલા હાથે આટલી બધી કંપનીઝ ચલાવીને એણે એવું સાબિત કરી દીધું હતું કે સ્ત્રી ધારે તે કરી શકે છે! મોટા મોટા સેમિનાર્સમાં - બોર્ડ મીટિંગ્સમાં કે બિઝનેસ ડીલ્સમાં મહિમા એક વાર પોતાનો નિર્ણય જાહેર કરે પછી ભાગ્યે જ કોઈ એનો વિરોધ કરવાની હિંમત કરી શકતું.

આનાં બે-ત્રણ કારણો હતાં. મહિમા સત્તર વર્ષની હતી ત્યારે એના પિતા જયસિંહ રાઠોડનું ખૂન થયું. બે નાના ભાઈઓ સાથે આટલી બધી સંપત્તિ મહિમા માટે સાપનો કરંડિયો બની રહી. અજયસિંહ અને અર્જુનસિંહની ઉંમર ત્યારે પંદર અને બાર વર્ષની હતી. મહિમાની માતાનું મૃત્યુ અર્જુનસિંહના જન્મસમયે જ થઈ ચૂક્યું હતું.

મહિમાના કાકા - જયસિંહ રાઠોડના ભાઈ - વિરાજસિંહ રાઠોડ તરફ આ ખૂનના ગુનેગાર તરીકે આંગળી ચીંધાઈ, પરંતુ એવા કોઈ પુરાવા નહોતા, જેને કારણે વિરાજસિંહને સજા થઈ શકે.

જયસિંહની અગમચેતી ગણો કે સમજદારી, પણ એમણે પોતાનું વિલ પહેલેથી કરી રાખ્યું હતું! અનડિવાઈડેડ હિન્દુ ફેમિલી (એચયુએફ) પ્રમાણે વિરાજસિંહને એમની સંપત્તિ પહેલેથી જ મળી ચૂકી હતી. એટલે જયસિંહની સંપત્તિ પર કાયદેસર રીતે વિરાજસિંહનો કોઈ અધિકાર નહોતો એવું કોર્ટમાં સાબિત થયું. સત્તર મહિના સુધી મહિમા સગીર હોવાને કારણે વિરાજસિંહની કસ્ટડીમાં રહી.

મહિમા અઢાર વર્ષની થઈ ત્યારે એને લગભગ બેથી અઢી હજાર કરોડની સંપત્તિ વારસામાં મળી. પિતાના વારસાને અંદાજી શકે એ પહેલાં તો એણે આ બધી જ સંપત્તિ સંભાળવી પડી.

આ બાબતને એ સમયનાં અખબારોએ મરીમસાલા છાંટીને એટલી તો ચગાવી કે મહિમા જયસિંહ અખબારો માટે ચટપટ્ટા ચણાજોર ગરમની જેમ એક રસપ્રદ વાનગી બની ગઈ. મહિમા ક્યાં જાય છે? મહિમા શું કરે છે? મહિમા શું ખાય છે? મહિમાને ક્યા રંગ ગમે છે? મહિમા ઘરમાં શું કપડાં પહેરે છે અને બહાર ક્યાં વસ્ત્રપરિધાન કરે છે? મહિમાએ શાનું શોપિંગ કર્યું અને મહિમા કઈ પાર્ટીમાં હતી? આ બધી જ વિગતો અખબારો માટે મજેદાર સમાચાર બની જતી. સત્તર વર્ષની ઉંમરે અબજોપતિ બની ગયેલી એક નાજુક - નમાણી - સુંદર છોકરી ભારતની જનતા માટે પણ રસનો વિષય બની ગઈ...

મહિમાના અંગત જીવનને અખબારોએ એટલું ચૂંથ્યું કે ધીમે ધીમે મહિમાએ પોતાની જાતને બંધ બારણા પાછળ કેદ કરવા માંડી. જાહેર સમારંભોમાં, ફંક્શન્સમાં, પાર્ટીઝમાં જવાનું ટાળવાથી શરૂ કરીને એણે ધીમે ધીમે મિત્રવર્તુળ એટલું નાનું કરી નાખ્યું કે એમાં પોતાની જાત સિવાય કોઈ માટે જગ્યા જ ન રહી.

અઢારમું વર્ષ પૂરું થયું એ દિવસે મહિમાએ પહેલી વાર ‘રાજપૂતાના કોર્પોરેશન પ્રાઇવેટ લિમિટેડ’ની ઓફિસમાં પગ મૂક્યો. તે દિવસથી શરૂ કરીને ત્રણ દાયકા કરતાં વધુ સમય પૂરો થવા છતાં આજે પણ મહિમા જયસિંહની ગ્લેમર અને ન્યૂઝવેલ્યૂ અકબંધ હતી.

એણે રાજપૂતાના હોટેલ્સમાંથી રાજપૂતાના ડાયમંડ્સ, રાજપૂતાના કોસ્મેટિક્સ અને રાજપૂતાના પેટ્રોલિયમ્સ અને રાજપૂતાના ટેલિકોમ જેવાં અનેક એક્સપાન્શન કરતાં કરતાં ‘રાજપૂતાના’ની છત્રી એટલી વિશાળ કરી નાખી કે હવે ફક્ત ગ્લેમર માટે નહીં, પરંતુ દેશની પ્રથમ દસ આર્થિક સધ્ધર કંપનીઝમાં પણ મહિમા જયસિંહની નોંધ લેવી અનિવાર્ય બની ગઈ.

એ, મહિમા જયસિંહે આજે તાજ હોટેલ્સમાં યોજાયેલા ડાયમંડ એસોસિયેશન ઓફ ઈન્ડિયાના વાર્ષિક સમારંભમાં મુખ્ય મહેમાન તરીકે આવવાનું કબૂલ્યું હતું.

મહિમા જયસિંહની હાજરી માત્ર મીડિયાને પાગલ કરી નાખશે એવી એસોસિયેશનના સભ્યો અને કમિટીના સભ્યોને ખાતરી હતી. મહિમાનો મિજાજ સાચવીને આ કાર્યક્રમ જો હેમખેમ પાર પડે તો એસોસિયેશનના નવા બિલ્ડિંગ, ક્લબ હાઉસ અને હોલ માટે મહિમા મોટું દાન કરી શકે એવી પણ એમને ગરજ હતી.

એસોસિયેશનના સભ્યો અધર જીવે બધી જ વ્યવસ્થાને ફરી ફરીને ચેક કરી રહ્યા હતા. અચાનક એસોસિયેશનના ખજાનચી રાજેશ ગઢિયાએ મજાક કરી, “આવશે તો ખરીને? આટલો બધો મુજરો કરાવ્યા પછી ફરી તો નહીં બેસેને?”

“ના, ના...” ડાયમંડ એસોસિયેશનના પ્રેસિડન્ટ અર્જુનસિંહે દઢતાથી કહ્યું, “એક વાર હા પાડી છે એટલે જરૂર આવશે.” પછી જરા ખંધા સ્મિત સાથે ઉમેર્યું, “આવશે તો ખરી, ઘો મરવાની થાય ત્યારે વાઘરીવાડે...”

રમણ સાંગાણીએ આંખ મારી, “ટૂંકમાં આજે બરાબરનો ટ્રેપ ગોઠવ્યો છે, એમને?”

“સમજે છે શું એના મનમાં? આટલાં વર્ષોથી અમે અહીંયાં હજામત કરીએ છીએ? છેક એન્ટવર્પ સુધી ગુજરાતી એસોસિયેશનમાં મારી ધાક છે. ગોરિયાઓ પણ મને પૂછીને કામ કરે છે અને આ મારી બેટી...” અર્જુનસિંહે હાથ મસળ્યા. એમની આંગળીમાં કરોડ રૂપિયાનો સોલિટર ઝગારા મારતો હતો, “આજે તો એવો પાઠ ભણાવવો છે કે આવનારાં દસ વરસ સુધી આઘાતમાંથી બહાર જ ના નીકળી શકે.”

“તે હેં અર્જુનસિંહજી, એવું તે શું કર્યું એણે? આમ તો તમે કોઈનીયે સામે પડતા નથી. કોઈનેય નડતા નથી.” રાજેશ ગઢિયાએ ગોસિપમાં રસ લઈને અર્જુનસિંહનું મન માપવાનો પ્રયાસ શરૂ કર્યો, “તમારી સગી બહેનને...”

“શું કર્યું એટલે? સાહેબની વીસ વર્ષની પ્રતિષ્ઠા પર લાત મારી બાઈએ...” રમણ સાંગાણી લાડકો થયો, “સાહેબ કોઈને નડે નહીં, પણ નડે તો છોડે નહીં... કેમ સાહેબ?”

“એ તો આજે ખબર પડશે એને...” અર્જુનસિંહે રૂમાલ કાઢીને એરકન્ડિશન કિસ્ટલ રૂમમાં એમના કપાળ પર વળેલો પરસેવો લૂછી કાઢ્યો. મહિમા જયસિંહે એમને ઓછામાં ઓછો ત્રણસો કરોડનો ફટકો માર્યો હતો. અર્જુનસિંહ છેલ્લાં ત્રણ-ચાર વર્ષથી આ ભયાનક નુકસાનની કળ ખાઈને ટળવળતા બેઠા હતા. એમણે ઘણો પ્રયત્ન કર્યો કે મહિમા સાથે આ અંગે વાતચીત થઈ શકે, પણ મહિમાના સેક્રેટરી ગોપાલબાબુએ મુલાકાત આપવામાં એટલાં તો ગલ્લાંતલ્લાં કર્યાં કે આખરે એમણે પૂછી નાખ્યું, “તારી શેઠાણીએ ના પાડી છે?”

“શું કહું સાહેબ... એમને ટાઈમ જ નથી.” ગોપાલબાબુએ નમ્રતાથી કડવું સત્ય કહી જ નાખ્યું હતું.

એ દિવસથી અર્જુનસિંહે ગાંઠ વાળી, “આ મહિમાની બચ્ચીને તો એવો પાઠ ભણાવું કે જિંદગીભર મારા નામે રડતી રહે.”

આર્થિક રીતે મહિમાને નુકસાન કરવું અસંભવ હતું એવું અર્જુનસિંહને સમજાઈ ગયું. એમની કંપનીને પડેલો ફટકો એટલો મોટો હતો કે એમને એ નુકસાનમાંથી બહાર નીકળતાં ઓછામાં ઓછાં દસ વર્ષ લાગી જવાનાં હતાં. એટલે એણે આજનો તાયફો ગોઠવી કાઢ્યો હતો. એવી બાજી પાડી હતી કે મહિમા જયસિંહ કોઈ પણ પત્તું ઉપાડે, આજનો દિવસ એની જિંદગીમાં ભયાનક બનીને એની તમામ પ્રતિષ્ઠા, એના ગૌરવ અને એણે ઊભી કરેલી પોતાની છબીને તહસનહસ કરી નાખે...

અર્જુનસિંહ સગો ભાઈ હોવા છતાં મહિમાથી જુદો પડીને પોતાનો આગવો ધંધો કરતો હતો. ભાઈ-બહેનને બોલવાના સંબંધ નહોતા રહ્યા.

અજયસિંહ આજે પણ મહિમાનો વફાદાર હતો અને એની સાથે જ એની કંપનીમાં કામ કરતો હતો, જ્યારે અર્જુનસિંહે દસેક વર્ષ પહેલાં મહિમા સામે કેસ કરીને પોતાના ભાગની મિલકત માગી લીધી.

એ પછી એણે ડગલે ને પગલે મહિમા જયસિંહની કંપનીને માત આપવાના પ્રયાસો કરવા માંડ્યા. જોકે અર્જુનસિંહની કંપની અને એની પહોંચ બંને ‘રાજપૂતાના’ માટે એટલી નાની માછલી હતાં કે એને ગળી જતાં મહિમાને એક સેકન્ડ પણ ન લાગત... છતાં ભાઈ સમજીને એણે હંમેશાં અર્જુનસિંહને માફ કર્યો, કરતી રહી. અર્જુનસિંહની નાની નાની નાદાની, મૂર્ખામીઓ, મહિમાને નુકસાન પહોંચાડવાના એના પ્રયાસો... બધું જ જાણતી હોવા છતાં મહિમા જયસિંહ ભાગ્યે જ એના તરફ ધ્યાન આપતી.

અર્જુનસિંહની કંપની ‘કોહિનૂર ડાયમંડ્સ’ને ક્યાંક ફાયદો થતો હોય તો પણ મહિમા પોતાના તરફથી ટેન્ડર ભરવાનું કે સોદો કરવાનું ટાળતી. આ બધું જાણવા છતાં અર્જુનસિંહ સતત મહિમા વિરુદ્ધ પ્રવૃત્તિઓ કર્યા કરતો.

મહિમાના કાકા વિરાજસિંહ આ બધી પ્રવૃત્તિઓને ઉશ્કેરતા, પોષતા એવી જાણ હોવા છતાં પણ મહિમા ભાગ્યે જ એ વિશે કશું કરવાનો પ્રયત્ન કરતી.

અચાનક એક દિવસ ‘કોહિનૂર ડાયમંડ્સ’નો સોદો રદ કરાવીને ઓછા ભાવે ઈ-સર્ટિફિકેટવાળો સારો માલ સપ્લાય કરવાનું વચન આપીને મહિમાએ એને લગભગ ત્રણસો કરોડનો ફટકો માર્યો.

મહિમા શું કરતી, કેમ કરતી એ વિશે એને કશું પણ પૂછવાની ભાગ્યે જ કોઈ હિંમત કરતું. એના નિર્ણયો એના પોતાના રહેતા. એ માત્ર નિર્ણય જણાવતી અને એનો અમલ કરવાની સૂચના આપતી. નિર્ણય કરતાં પહેલાં ભાગ્યે જ કોઈની સાથે વાત કરતી... નિર્ણય થાય ત્યાં સુધી ભાગ્યે જ કોઈને એ વિશે ખબર પડવા દેતી!

કોહિનૂર ડાયમંડ્સને થયેલું નુકસાન અસહ્ય હતું. કંપની ઊઠી જાય એવી સ્થિતિ થઈ ગઈ. મંદીના સમયમાં બજારમાંથી નાણાં ભેગાં કરવા પણ અશક્ય હતાં. અર્જુનસિંહની પરિસ્થિતિ એટલી ખરાબ થઈ ગઈ કે બજારમાં ઊભા રહેવાની પણ જગ્યા ના રહી.

એણે મહિમા સાથે વાત કરવાના અનેક પ્રયાસો કર્યા, પણ મહિમાએ એને સહેજ પણ દાદ દીધી નહીં. ગોપાલબાબુએ સમય ન આપ્યો એટલે એક દિવસ અર્જુન જાતે મહિમાની ઓફિસ પહોંચી ગયો... સિક્યોરિટી ગાર્ડે એને અંદર દાખલ થવા દીધો નહીં. એટલું ઓછું હોય એમ એને કહી દેવામાં આવ્યું કે જો એ ના પાડવા છતાં પણ બિલ્ડિંગમાં દાખલ થવાનો પ્રયાસ કરશે તો પોલીસને સોંપી દેવામાં આવશે.

આ આખું દૃશ્ય ક્લોઝ-સર્કિટ ટી.વી. ઉપર પોતાની વિશાળ ચેમ્બરમાં બેસીને જોતાં જોતાં મહિમાએ ગોપાલબાબુને સૂચના આપી, “સો કરોડ રૂપિયા રોકડા... અર્જુનને ઘેર પહોંચાડી દેજો.”

ગોપાલબાબુ લગભગ બેભાન જેવા થઈને મહિમા સામે જોઈ રહ્યા.

કેમ? કઈ રીતે? જેવા સવાલો કોઈને પૂછવાની છૂટ નહોતી અને સાથે જ કામ અઘરું છે... અશક્ય છે જેવા શબ્દો માટે ‘રાજપૂતાના’માં કોઈ ગુંજાઈશ નહોતી.